

Justis- og politidepartementet
PB 8005 Dep
0030 Oslo

Att.:
Ekspedisjonssjef Inge Lorange Backer e.f./
Rådgiver Katrine Kjærheim Fredwall

Deres ref.: 200411692 EP KKF/an

Vår ref.: 652 04/00013

Dato: 22. februar 2005

Høringsuttalelse – NOU 2004: 16 Vergemål

Vi viser til Justis- og politidepartementets høringsbrev av 22. november 2004, og takker for anledningen til å gi våre kommentarer. Norsk Folkehjelp er svært glade for at arbeidet med å definere og styrke vergerollen, og dermed bedre barnas rettssikkerhet – og livskvalitet – nå er prioritert gjennom utvalgets arbeid med NOUen og forslag til lovtekster. Vi synes utvalget har gjort et godt og omfattende arbeid, og vil gi det ros for mange gode observasjoner, drøftelser og forslag. I det følgende vil vi gi våre kommentarer og forslag til noe av dette.

Norsk Folkehjelp har siden 1988 vært en av landets største driftsoperatører av flyktningmottak, inkludert avdelinger for enslige mindreårige asylsøkere både i transittmottak og ordinære mottak. I tillegg til å *drive* mottak, definerer vi oss også som en politisk aktør, og arbeider for å bedre rammebetingelsene for drift av mottak, og for beboere i mottak.

Som humanitær organisasjon med staten v/ UDI som oppdragsgiver, ser vi det som vår klare rolle å "være innenfor" ikke bare for å gi et best mulig tilbud innen dagens rammer, men for å se og peke på svakheter og utviklingsmuligheter i systemet.

Vi har arbeidet for å synliggjøre behovet for klart definerte minstestandarder både når det gjelder fysisk standard, bemanning og innhold i tilbudet på mottakene. Når det gjelder enslige mindreårige asylsøkere har vi pekt på diskrimineringen av tilbudet til denne gruppen i forhold til andre barn under offentlig omsorg i Norge – noe også NOUen påpeker og legger til grunn for den omfattende rollen representanten er tiltenkt.

Norsk Folkehjelp har i tillegg satset spesielt på å synliggjøre betydningen av vergerollen for denne sårbare gruppen, og på å bidra til å definere og utvikle rollen. Dette har vi gjort både gjennom det daglige arbeidet i mottak, gjennom politisk påvirkning via ulike kanaler, og ikke minst gjennom prosjektene "Følgesvennen – et stifinnerprosjekt" (støttet av Helse og Rehabilitering) og de UDI-støttede prosjektene: "Rekruttering og kompetanseutvikling av hjelpeverger til enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger" og "Samordning av arbeidet med rekruttering og kompetanseoppbygging av hjelpeverger til enslige mindreårige

asylsøkere og flyktninger”. Prosjektene Følgesvennen og Rekruttering og kompetanseutvikling av hjelpeverger er begge nevnt i NOUen. (Se ellers vedlagte rapporter.)

Nedenfor vil vi konsentrere oss om å kommentere forhold knyttet til enslige mindreårige asylsøkere. Vi vil ta for oss noen av de problemstillingene vi anser som mest sentrale i kapittel 12: Overformynderiet – organisering og funksjoner, kapittel 16: Enslige mindreårige asylsøkere, og kapittel 20: Utkast til lov om representasjon for enslige mindreårige asylsøkere. Vi vil problematisere noen sider ved forslaget til organisering, vi vil argumentere mot forslaget om egen lov for enslige mindreårige asylsøkere, og vi vil gå spesielt inn i representantens rolle og krav til kompetanse, samt ordlyden i lovteksten.

Vi har også lagt ved tidligere brev, høringsuttalelser og rapporter vi mener har relevans for denne høringen.

Generelt:

Norsk Folkehjelp støtter utvalgets mandat og grunnleggende hensyn til at lovverket og tilhørende organisering på best mulig måte skal ivareta umyndige og andre vergetrengendes integritet og rettssikkerhet, og ser positivt på at barnekonvensjonen og andre internasjonale menneskerettslige lover og konvensjoner er lagt til grunn for utarbeidelsen av forslag til ny vergemålslov og -ordning.

Vi vil imidlertid innledningsvis poengtere spesifikt at vergenes og representantenes sentrale oppgave er å *representere barna, og ikke myndighetene*. Dette mener vi ikke er klargjort nok i NOUen og selve lovteksten, og at det er helt vesentlig at dette kommer tydelig frem på alle områder i en ny ordning og lov. Det finnes en rekke eksempler der representanten vil kunne komme i konflikt mellom hensynet til ”barnets beste” og myndighetenes behov og ønsker; eksempler er oppsporing av foreldre, og alderstesting. Dette vil vi komme tilbake til nedenfor.

Kapittel 12: Overformynderiet – organisering og funksjoner

Statliggjøring og regionalisering

Norsk Folkehjelp støtter utvalgets anbefaling av alternativ nr 2: Opprettelse av et nytt statlig, regionalt organ (s 269). Dette vil på en helt annen måte enn under dagens ordning (alternativ 1: Beholde dagens kommunale overformynderi), gi muligheter for en samordnet praksis, med felles krav til kompetanse, opplæringstilbud, og oppfølging av representantene. Vi synes også at alternativ 3, å overføre overformynderienes oppgaver til fylkesmannen, er et dårligere alternativ, grunnet de store områdene disse måtte dekke.

Når det gjelder regionalisering av overformynderiene, til forskjell fra dagens ordning med kommunale overformynderier, er vi enige i at et befolkningsgrunnlag på 50 – 60.000 er rimelig for å få et visst antall årsverk og et fagmiljø ved hvert enkelt kontor. Vi ser svakhetene ved en slik regionalisering med mulige økte rekrutteringsproblemer samt økt avstand til representantene i befolkningsfattige områder. Når det gjelder det siste, støtter vi imidlertid utvalgets konklusjon om at det er viktigste at tjenesten er god, og støtter også forslaget om å etablere supplerende tilbud i de enkelte kommuner; f.eks gjennom avtaler med kommunale servicepartnere – hvis disse innehar tilfredsstillende kompetanse og evne til oppfølging – eller at ansatte i det regionale overformynderiet har faste kontordager i sine kommuner.

Prinsippet om at geografisk avstand mellom representant og enslig mindreårig bør gjelde fremfor kommunale eller regionale grenser, mener vi ellers er tungtveiende og bør legges til grunn ved alle oppnevninger av representanter.

Når det gjelder rekruttering av representanter, er dette et viktig og krevende arbeid. Gjennom klare krav, muligheter for opplæring, kompetanseutvikling og –utveksling, godtgjørelse, og ikke minst mulighet for representantene til å *påvirke* utilfredsstillende forhold, mener vi at dette kan bli en interessant og mer tilfredsstillende oppgave for representanter enn i dag. Dette vil kunne lette rekrutteringsarbeidet, og være en givende og utfordrende oppgave for frivillige organisasjoner, slik utvalget foreslår.

Ressurssenter for enslige mindreårige i regional modell

For enslige mindreårige asylsøkere hadde Norsk Folkehjelp imidlertid helst sett en helt annen modell for ivaretagelse fra ankomst til senere selvstendig voksenliv, eventuelt retur. Vi har i et tilbudsdokument til UDI 08.11.02 (se vedlagt kapittel 3 og funksjonskart) og i en høringsuttalelse til KRD 01.08.03 (vedlagt) skissert en modell for drift av et ressurscenter for enslige mindreårige asylsøkere som i større grad enn dagens ordning tar utgangspunkt i den mindreåriges behov for trygge rammer, kontinuitet og pedagogisk tilrettelagt innhold.

I driftsmodellen for ressurscenteret ser vi for oss et **tre-faset løp** der flest mulig av de enslige mindreårige blir boende i mottaket fra de ankommer landet, og til de bosettes i en kommune i nærheten. Dette for å unngå stadige oppbrudd; å måtte forholde seg til nye personalgrupper, steder, venner, nettverk og ikke minst flere representanter enn nødvendig. Norsk Folkehjelp presenterer i vårt dokument en fleksibel løsning der transittfunksjoner, ordinær botid og bokollektiv-løsninger med botrening kan kombineres og varieres etter behov. Med en modell med kjernekommuner for enslige mindreårige asylsøkere og en regionalisert ordning for verger og representanter, vil den enslige mindreårige kunne forholde seg til samme representant hele tiden – også etter bosetting.

I tillegg til et godt og tilrettelagt botilbud, ønsker vi at ressurscenteret skal utgjøre en sentral samarbeidspartner og en kompetansebrønn for ulike aktører, personer og instanser. Kontakt mellom kommuner som skal bosette de enslige mindreårige vektlegges som i dagens ordning, men i tillegg kan ressurscenteret tilby kommunen veiledning og oppfølging også etter at bosettingen har funnet sted – dersom det er behov for det. Et tilbud om å bistå kommuner i første fase av bosettingen, kan bidra til at overgangen blir best mulig både for barnet og kommunen. Vi har også sett for oss at representantene kan ha base for samlinger etc på senteret/sentrene.

Krav til overformynderiene

Norsk Folkehjelp ser det som svært positivt og svært viktig å styrke overformynderiene slik utvalget anbefaler. Norsk Folkehjelp har tidligere (bl.a i vedlagte høringsuttalelse av 01.08.03 og prosjekt-rapporter) pekt på behovet for å styrke og omorganisere overformynderiene, da vi har observert at under dagens organisering av oppleves oppgavene ofte som uoverkommelige, også av de lønnede overformynderne.

Som et alternativ til en omorganisering av overformynderiene, har vi foreslått at det opprettes et eget sekretariat for hjelpeverger. Dette var tenkt å ha ansvar for så vel rekruttering som oppfølging og opplæring av verger (sekretariatet vil være noe tilsvarende den nederlandske vergeorganisasjonen). Fordelen med en slik ordning er at den både ville virke samlende,

samordnende og veiledende. De ansatte ville ha anledning til å spesialisere seg innenfor området enslige mindreårige/hjelpeverger. Samtidig ville overformynderiens oppgaver bli mer avgrenset, oversiktlige og gjennomførbare.

I utvalgets anbefaling skisseres det at hvert overformynderi bør ha rundt 5 årsverk, og at leder bør ha juridisk kompetanse. Vi mener også at det er vesentlig at hvert regionkontor, i tillegg til generell kompetanse på feltet, innehar spesiell kompetanse på enslige mindreårige asylsøkere, slik som kunnskap om eksilreaksjoner, ulike hjemlandsforhold, norsk asylpolitikk, rettighetsspørsmål, klagemuligheter etc. Dette er nødvendig for å være i stand til å gi opplæring og oppfølging til representantene i sin region.

For å sikre at oppfølging av enslige mindreårige asylsøkere prioriteres, bør minst én stilling ved hvert overformynderi øremerkes. Antallet slike stillinger bør reguleres i forhold til antallet enslige mindreårige i hver region. Slike måltall bør defineres sentralt for å sikre likebehandling av gruppen.

For at overformynderiene skal kunne ivareta den rollen Norsk Folkehjelp har skissert for et sekretariat, må en del forhold være til stede: Enslige mindreårige asylsøkere må gis et klart fokus, og det må være samarbeid mellom overformynderiene, f.eks gjennom et forum, der man diskuterer fag, støtter hverandre, oppdaterer hverandre, planlegger hvordan man skal jobbe videre etc – hele tiden med det for øyet at representantene og overformynderiene representerer de enslige mindreårige, og ikke myndighetene.

Vi mener det er helt sentralt at det tilføres nok ressurser til å ivareta de mange og krevende oppgavene overformynderiene og representantene står overfor. For at det skal kunne få den faglige og rettssikkerhetsmessige tyngden et slikt organ må ha, er det viktig at etableringen av det foreslåtte systemet får høy prioritet.

Politisk valgte overformyndere

Norsk Folkehjelp støtter utvalgets syn i at det ikke er noen demokratiske eller andre tungtveiende grunner for fortsatt å ha folkevalgte overformyndere. Vi ser tvert imot som utvalget behovet for å sikre kontinuitet og spesifikk kompetanse knyttet til vervet.

Vergemålstilsyn

Vi synes det er positivt med ett sentralt Vergemålstilsyn, men stiller oss skeptiske til at dette skal legges under et departement.

Representantene er tenkt å ha en utstrakt kontrollfunksjon, og i en rekke tilfeller måtte kritisere ulike offentlige organers (manglende) oppfølging og prioriteringer. Som del av ”samme system” vil det kunne være vanskelig for Vergemålstilsynet å gjennom overformynderiene ta imot og gjøre noe med slik kritikk; både å kritisere sine overordnede og ”sideordnede”, og å nå fram med kritikken. Dette kan eksemplifiseres med Barneombudet, som ved å ligge under BFD har blitt kritisert for å kritisere sitt eget departement og regjeringens politikk.

Vi ser at man ved å, som utvalget foreslår, la Vergemålstilsynet ledes av et styre, sikrer en større grad av uavhengighet fra departementet. Vi mener imidlertid at tilsynet bør ha full frihet til å komme med anbefalinger og kritikk, samt myndighet til å stille krav til alle offentlige instanser, og at dette taler for at det bør være et uavhengig organ.

Kapittel 16: Enslige mindreårige asylsøkere

Egen lov om representasjon for enslige mindreårige asylsøkere

Norsk Folkehjelp mener det gir et galt signal å ha en egen lov om representasjon for enslige mindreårige asylsøkere. Dette innebærer en unødvendig utskillelse og marginalisering av en gruppe barn uten foresatte i forhold til andre i tilsvarende situasjon, og vil medvirke til å skape uklarhet om de enslige mindreårige asylsøkernes rettsstilling i forhold til vergemålsloven. I tillegg vil det slik utkastet er formulert, være upraktisk å stadig måtte kryssreferere til en annen lovtekst.

Vi mener imidlertid at det er positivt å synliggjøre enslige mindreårige asylsøkeres spesielle behov, og vil på bakgrunn av dette støtte at denne gruppen får et eget kapittel med egen lovtekst i den nye vergemålsloven. Kapitlet bør ikke inngå i utlendingsloven.

Begrepet ”representant”

Det er med bakgrunn i denne siste begrunnelsen at vi allikevel støtter å bruke begrepet ”representant” istedenfor ”verge” som for øvrige umyndige. Her ser vi at det kan være strategisk/nyttig å benytte/bruke et særbegrep både for å tydeliggjøre spesielt behov for kompetanse overfor enslige mindreårige asylsøkere, og for dermed også å få nok ressurser til opplæring og oppfølging av de oppnevnte representantene. Dette har i våre drøftelser veid opp for ønsket om like begreper knyttet til barn i samme situasjon.

Faste representanter i ankomstfasen

Norsk Folkehjelp har tidligere pekt på at det kan være behov for hjelpeverger, nå representanter, allerede under politiregistreringen. Det er vår erfaring at flere enslige mindreårige asylsøkere har opplevd at denne registreringen har tendert mot et avhør. Det er påkrevd at også representanten er til stede dersom det under politiregistreringen blir tatt opp ting som kan ha betydning for den mindreåriges sak.

Når det gjelder å korte ned ventetiden for den mindreårige med hensyn til asylintervju, mener vi imidlertid at det er viktigere at representantene får tid til å etablere nærmere kontakt med den mindreårige, og at den enslige mindreårige får tid til å forberede seg før intervjuet, enn at det skal skje raskt. Den enslige mindreårige er ofte preget av redsel og forvirring den første tiden, og er ofte svært redde for alle slags myndighetspersoner. De må føle tillit for å fortelle historien sin, og dette kan ta tid. Det har vært Norsk Folkehjelps erfaring til nå, med kort tid mellom registrering og intervju, at et møte mellom den mindreårige og verge, gjerne på den mindreåriges mottak, kan bidra til å gjøre asylintervjuet mindre avskrekkende for den mindreårige. Samtidig kan et formøte bidra til å gjøre det lettere å få fram de viktige sidene i saken på selve intervjudagen.

I denne første fasen kan det også oppstå andre behov for representant, det være seg i forbindelse med alderstest, helseproblemer, mistriksel, flytting og lignende. Vi ser svært positivt på en ordning der faste representanter har kompetanse, tid og mulighet til å følge opp alle disse forholdene. Vi støtter en profesjonalisering av representantrollen gitt at den betydelige ressurstilførselen dette krever, følger med. I motsatt fall er vi redd for et samleåndssystem der den enslige mindreårige står like fremmed og alene overfor alle de nye personene – inkludert representanten – som så ofte er situasjonen i dagens system.

Representant i alle faser

Norsk Folkehjelp mener at de enslige mindreårige asylsøkerne bør ha representant og ikke verge i alle faser; også etter bosetting, der utvalget foreslår overgang til verge. Slik vi ser det har den enslige mindreårige spesielle behov i forhold til egen bakgrunn og i forhold til det norske systemet ikke bare under botiden på mottak, men også under og etter bosetting i en norsk kommune. Dette kan være i forbindelse med selve bosettingen, kontroll av individuell plan, i forbindelse med oppsporing av eller kontakt med foreldre, eksilreaksjoner, etc. Også her vil representantenes spesialkompetanse i forhold til vergenes når det gjelder flyktnings situasjon, være nødvendig.

Det må også sikres at en representants oppgave ikke slutter før den eventuelle neste er på plass gjennom en klausul, slik at dette kan påklages.

Vi vil også sterkt understreke behovet for at retten til representant opprettholdes helt til en eventuell klagesak er ferdigbehandlet i forbindelse med resultat av alderstest. Slik som systemet er i dag, kan barn under 18 år risikere å bli testet til å være eldre. Dermed er det stor sannsynlighet for at den mindreårige blir sittende uten representant. Av rettssikkerhetsmessige hensyn er det derfor nødvendig med bistand i forhold til aldersoppklaring – også etter vedtak i saken.

Avklaring av representantens rolle og oppgaver

Norsk Folkehjelp synes det er svært positivt, og på høy tid, at representantenes rolle, ansvar og oppgaver blir klart definert og lovhjemlet. Slik situasjonen er i dag, råder det stor uklarhet om dette, og forskjellene fra overformynderi til overformynderi, og fra verge til verge kan bli svært store.

Også representantenes *myndighet* bør det vektlegges å klarlegge gjennom lovteksten: Hvilke krav kan stilles til hvilke instanser, og hvilke myndighet følger med de ulike forholdene representantene påpeker.

Opgavene foreslått av utvalget er svært omfattende, og ser ut til å kunne kreve en person på full tid for mange av de enslige mindreårige asylsøkerne innenfor dagens system. Vi ser at dette delvis, når det gjelder botilbud og innhold i mottakene, handler om ressursene i det statlige mottakssystemet, og vil vise tilbake til innledningen og vårt arbeid for at mottak for enslige mindreårige asylsøkere skal likestilles ressursmessig med f.eks barneverninstitusjoner.

Også på det rettslige området mener vi de enslige mindreårige asylsøkerne står i en særskilt svak stilling når det gjelder krav til botilbud, innhold og omsorg, Her mener vi det ligger en stor utfordring i ferdigstillingen av lovteksten og særlig i etableringen av et nytt system.

I tillegg til at representantenes ansvar defineres og myndighet tydeliggjøres bedre, bør det også foretas en avklaring av hva som kan forventes når det gjelder representantenes konkrete samarbeid med ulike aktuelle instanser slik også utvalget viser til. For representantene kan det gå med uforholdsmessig mye tid og krefter til både å etablere kontakt med de aktuelle partene og til å avklare arbeidsdeling, representantens rett til innsyn i papirer og saksgang, etc. Dette vil kunne bedres gjennom klarere retningslinjer mht vergenes rolle i forhold til instanser som for eksempel advokater. Også disse bør det stilles klare krav til, slik at representantene gis mulighet til å klage på manglende arbeid og oppfølging.

Vi vil også vise til vår generelle merknad om at det må være helt klart at representanten skal representere barnet, og ikke myndighetene; barnets beste, og ikke myndighetenes ønsker og behov.

Noen eksempler på potensielle konfliktsituasjoner:

Barnets beste – definisjonsmakt og ansvarsfordeling:

Hvem har rett og/eller plikt til å definere hva som er barnets beste når det gjelder utfylling av opplysninger i individuell plan på mottaket. Barnet selv (jfr artikkel 12 i barnekonvensjonen)? Representanten? Den barnefaglig ansvarlige på mottaket? UDI som ønsker opplysninger de kan bruke i sitt bosettingsarbeid, arbeid med å oppspore foreldre, eller for å foreta en aldersvurdering? Dette bør problematiseres i forhold til hvilke opplysninger som viderefordles. I hvilke tilfeller kan/skal mottaksansatte og/eller representanter nedtegne og viderefordre informasjon, vurderinger etc den enslige mindreårige ikke bifaller?

Når det gjelder å bistå i oppsporing av foreldre, kan det være flere grunner til at dette ikke er til barnets beste: Barnet er ikke rede til å ta imot vanskelige nyheter om foreldrene, barnet ønsker ikke kontakt med foreldre på nåværende tidspunkt etc. Her må etter vår mening barnekonvensjonen og barnets rett til å bli hørt trekkes inn, og det er representantens oppgave å sørge for at barnets eventuelle behov for pause når det gjelder nyheter vedrørende eller kontakt med foreldre respekteres.

Også når det gjelder alderstesting vil det kunne oppstå situasjoner der representantens fokus vil bli satt på prøve: Her vil etter vår erfaring dårlige metoder og praksis ved testing, og UDIs press på at ”modne” mindreårige og de som er testet til over 18, stå imot hensynet til de enslige mindreåriges rett til god og fullstendig saksgang og et korrekt resultat.

Krav til kompetanse og opplæring av representanter

Følgende er kvaliteter som Norsk Folkehjelp – gjennom sine ulike hjelpevergeprosjekter – har observert som viktige for at en person skal fungere optimalt i sin rolle som representant for en enslig mindreårig asylsøker:

- Kunne ta initiativ på vegne av den mindreårige - ringe advokat, mottak, UDI, osv.
- Være uredd - kunne fungere som talsperson for den mindreårige.
- Inneha empati – ha evne til å lytte og sette seg inn i en annens situasjon.
- Kunne fungere som formidler – ha evne til å forklare uforståelige situasjoner for den mindreårige og gå i mellom i konflikter.

Disse kvalitetene kommer i tillegg til de som er nevnt i NOUen, 16.7.3.3: *Representantens egenskaper og faglige kompetanse.*

For at representantordningen skal fungere forsvarlig må representanten ha tilgang på faglig veiledning ved behov. I tillegg kommer oppfølging i form av innførings- og oppfølgingsseminarer samt jevnlig nettverkssamlinger. Opplæringen må omfatte innføring i de enslige mindreårige asylsøkernes situasjon og i representantenes oppgave. I tillegg kommer innføring i holdningsarbeid og kultursensitivitet samt i representantrollens etiske problemer. Det er Norsk Folkehjelps erfaring at representantene også vil ha behov for en innføring i barnekonvensjonen, rettighetsspørsmål, visse deler av forvaltningsloven samt i konflikthåndtering og utvikling av dialog. Ut fra god erfaring med erfaringsbasert og utforskende læring ved sine seminarer anbefales disse metodene på det sterkeste. Vi viser for øvrig til kursmanual og veiledningshefte (kommer) utviklet gjennom hjelpevergeprosjektene

Godtgjørelse

Norsk Folkehjelp ser utvalgets anbefaling om en fast godtgjørelse for representantens arbeid som svært positiv. For å sikre at de mindreårige får det rettsvern og den omsorg de har krav på er det av avgjørende betydning at de har en representant som gjør et grundig arbeid. Ofte blir vergene stilt overfor problemstillinger og spørsmål som krever tid og tålmodighet. Vergene har også en særlig utfordring i det å bistå barn som kan ha gjennomlevd store traumer. Lønn for et visst antall timer i måneden bidrar til å bekrefte verdien av representantenes innsats.

Vi mener også at kravet til at representanten skal ha tilgang til lønnet tolk for å kunne snakke med den enslige mindreårige, er helt grunnleggende for å etablere en trygg relasjon og være i stand til å gjøre en god jobb for barnet.

Taushetsplikt

Norsk Folkehjelp ser det som svært viktig å tydeliggjøre forhold rundt taushetsplikten slik utvalget også påpeker, og vil i denne sammenheng vise til vedlagt brev av 19.12.02 "Vedr nytt driftsreglement og taushetsplikt".

Kapittel 20: Utkast til lov om representasjon for enslige mindreårige asylsøkere

Vi ser det som avgjørende at det i lovteksten kommer tydelig fram at representanten skal bistå den mindreårige og ikke myndighetene og foreslår følgende endringer i teksten:

§3,

- c) bistå barnet ved eventuelle undersøkelser om identitet, alder m.v.
- d) bistå barnet ved oppsporing dersom dette er til barnets beste.

Norsk Folkehjelp anbefaler avslutningsvis at det i opprettelsen av et nytt system for verger og representanter, legges vekt på å samle inn eksisterende materiale og erfaringer. Norsk Folkehjelp stiller seg med glede til disposisjon for et slikt erfarings- og utviklingsarbeid.

Vi håper disse innspillene vil være til nytte, og ser frem til ferdigsstillingen av ny vergemålslov, og til etableringen av et nytt system for ivaretagelse av enslige mindreårige asylsøkeres behov for integritet og rettssikkerhet.

Med vennlig hilsen
Norsk Folkehjelp

Dag Terje Andersen
Innenlandssjef

Anne Cath da Silva
Seksjonsleder
Flyktningsseksjonen

- Vedlegg:
- Høringsuttalelse – Individuell plan for enslige mindreårige asylsøkere
  - Høringsuttalelse – Styrking av tilbudet for enslige mindreårige asylsøkere
  - Kapittel 3 + funksjonskart fra tilbudsdokument: Ressurssenter for em
  - Brev: Vedr problemstillinger knyttet til overårige i em-mottak
  - Brev: Vedr driftsreglement og taushetsplikt
- 3 rapporter:
- Utviklingsprosjektet: Rekruttering og kompetanseutvikling av hjelpeverger til enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger
  - Utviklingsprosjektet: Samordning av arbeidet med rekruttering og kompetanseoppbygging av hjelpeverger til enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger
  - Følgesvennen – et stifinnerprosjekt